

УДК 811.134

МОВНА КАРТИНА СВІТУ В ЖАНРІ ЗАГАДКИ**Гаценко І.О.**

Чернігівський національний технологічний університет

Основне завдання жанру загадки полягає в ознайомленні носія народної культури з категоріальною фольклорною системою. У статті проаналізовані та надані результати дослідження світомоделюючого потенціалу жанру загадки. Однією з особливостей моделювання дійсності в досліджуваному жанрі є подання об'єктів з переліком їхніх прагматичних ознак, а також зовнішніх характеристик.

Ключові слова: загадка, прагматика, фольклорний дискурс, лінгвокультурологія, світомоделювання.

Постановка проблеми. Особливістю жанру загадки є можливість функціонувати як у традиційній, так і в сучасній культурі. «Загадка є культурно маркованим текстом; являє собою багатогранний спосіб відображення етнічної картини світу, розкриває логіку, мислення, світосприймання. Крізь призму загадки можна проникнути в спосіб мислення нації» [1, с. 519]. Зберігаючи традиційні форми, вона здатна вмщати в себе новий зміст. Зазначений фольклорний жанр являє собою «невеликий фольклорний добуток, де образно подаються зображення предметів, які пропонується відгадати» [2, с. 9]. Багато традиційних текстів зберігаються в сучасному фольклорному фонді, що дозволяє відносити їх до числа сучасних загадок, які одержали сьогодні певне переосмислення. До сучасних загадок можуть також належати авторські добутки, що утворені за законами фольклору. У фольклористичних дослідженнях виділяються різні типи загадок, організовані на таких засадах: формальній, формально-семантичній та семантичній (див. роботи В.П. Анікіна, А.Г. Круглова, В.В. Митрофанової та ін.). Відповідно до формального принципу весь корпус традиційних і сучасних загадок організований загадками-іносказаннями, загадками-описами й загадками-питаннями.

Аналіз основних досліджень і публікацій. Здатність мови моделювати особливу ментальну дійсність зумовлена функціонуванням когнітивних структур, що концептуалізують та категори-

зують явища навколишнього світу (Ю.Д. Апресян, А. Вежицька, І.Б. Левонтина, Є.В. Урисон). При цьому когнітивні установки можуть одержувати певне переломлення залежно від позамовних факторів. У цьому випадку в центрі дослідницької уваги перебуває картина світу з урахуванням соціокультурного контексту, представлена як дискурсивна картина світу. Однією з особливих світомоделюючих систем є фольклорна картина світу. Як основні характеристики фольклорної картини світу виділяються її семіотичність, символістика, ціннісна орієнтованість, традиційність (А.К. Байбуурин, С.Ю. Неклюдов, Н.І. Толстой, В.Н. Сокир, І.В. Тубалова, А.Т. Хроленко, Т.В. Цив'яч, Ю.А. Емер).

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Аналіз робіт, присвячених опису фольклорної картини світу, дозволяє говорити про різні способи її моделювання: концептуальну, фреймову, стереотипну. У нашій роботі застосовується поняття стереотипу, що зумовлено особливостями досліджуваного жанру. У стереотипі відбивається усереднене подання, що стихійно сформувалося, про предмети та явища навколишнього світу. Однією із ключових установок жанру загадки є зображення реалій дійсності, опис їхніх ознак як істотних, пізнаваних всіма носіями відповідної культури. Внаслідок цього, на наш погляд, саме стереотип дозволяє виявити образи об'єктів і явищ дійсності в сукупності актуальних характеристик. Незважаючи на широке використання

поняття «стереотип» у лінгвістичних дослідженнях (Ю.Д. Апресян, А.К. Байбуурин, Е.Л. Березович, Н.І. Толстой), дотепер не сформовано єдиного розуміння цього терміна. Це зумовлено його аспектуалізацією у різних наукових напрямках: лінгвокогнітивному, лінгвокультурологічному, етнолінгвістичному (див. роботи Е. Бартмінського, В.В. Червоних, Ю.Е. Прохорова).

Мета статті. Головною метою цієї роботи є аналіз та представлення результатів дослідження світомоделюючого потенціалу жанру загадки.

Однієї з особливостей моделювання дійсності в досліджуваному жанрі є подання об'єктів з переліком їхніх прагматичних ознак, а також зовнішніх характеристик.

Виклад основного матеріалу. У рамках лінгвокультурології стереотип розуміється як ментальне утворення, що має мовні репрезентації, на підставі аналізу яких можливо виявити культурну значимість його змісту (А.Ф. Алефіренко, В.А. Рижков, М.Ю. Прохоров, В.Н. Телія та ін.). Згідно з лінгвокогнітивним підходом, стереотип є інформаційною одиницею, що представляє результат генералізації інформації, орієнтованої на виконання соціально-розпізнавальних функцій (У. Квастхофф, Е.С. Кубрякова та ін.). У цьому випадку наявність у стереотипі вербальної репрезентації не є обов'язковою ознакою. Третє розуміння стереотипу представлено в руслі етнолінгвістичного напрямку (Є. Бартмінський, Є.Л. Березович, Н.І. Толстой), що ґрунтується на постулаті про взаємозв'язок мови й народної культури. У цьому дослідженні ми розділяємо позицію етнолінгвістів, розуміючи під стереотипом колективне бачення будь-якої реалії дійсності в сукупності її типових характеристик, що має стійке мовне втілення. Стереотип з'являється як двостороння одиниця – утворення ментального рівня, що має реалізації в мові. У центрі нашої уваги перебуває змістовний бік стереотипу, що відбиває результат процесів категоризації дійсності. Вивчення наповнення стереотипу дозволяє виявити принципи відбору реалій дійсності, а також їхньої властивості, актуальні для жанру загадки. У центрі цього дослідження перебувають стереотипи натурфактів і артефактів, реалізовані в загадках. Систематизація тем усього корпусу текстів загадок здійснюється на підставі наївного уявлення про дійсність. У фокусі жанру загадки перебуває навколишнє середовище: природна, побутова сфера тощо. У текстах традиційних і сучасних загадок відзначається наявність практично єдиного складу тематичних груп. При цьому в традиційних і сучасних текстах спостерігається зміщення акцентів у зображенні цих галузей життя. Так, у традиційній культурі, однією з установок якої є природоцентризм, найчастіше у фокус уваги потрапляють натурфакти: явища природи, рослинний і тваринний світ.

У сучасній культурі, внаслідок відчуження людини від природного світу, актуальними стають теми, переважно пов'язані з побутовою сферою діяльності людини. При цьому загадки, присвячені світу природи, активно функціонують, відбиваючи «сучасний» погляд на природу. Нами були досліджені стереотипні образи натурфактів, реалізовані в традиційних і сучасних текстах наступних тематичних груп: «рослинний світ»,

«природні явища», «свійські тварини». Стереотипні образи артефактів розглянуті на матеріалі загадок про побутові реалії, домашнє життя.

Стереотипні образи артефактів досліджувалися на основі традиційних загадок, присвячених печі, сковороді, самовару, а також у сучасних загадках про чайник, праску, комп'ютер, плитку. Перераховані стереотипи за кількісною ознакою були співвіднесені з ядерними та периферійними типами в системі актуалізованих у загадці образів.

Категорія жанру має принципове значення як при відборі реалій, актуалізованих у фольклорному тексті, так і при формуванні їхнього образу й супутнього йому суб'єктивного відношення. Фактором, що зумовлює специфіку реалізації фольклорного стереотипу в жанрі загадки, є також природа об'єкта. Актуалізація ознак об'єкта, закріпленої в стереотипі, визначається наявністю його утилітарно-ціннісної значимості.

На мовному матеріалі жанру загадки нами були вивчені стереотипні образи, що реалізують у тексті характерні властивості. Спосіб опису предмета на підставі зазначення його ознак можна уявити у вигляді фасет (термін А. Вежбицької). У нашій роботі під фасетою розуміється аспект у зображенні образу, закріпленої в стереотипі, значимого у свідомості членів фольклорного колективу. Актуалізовані фасети становлять когнітивну структуру цього образу. Вибір реалізованих фасет зумовлений в основному жанровими установками. Для жанру загадки актуальним є наступний набір фасет: зовнішній вигляд; частини, з яких складається аналізований предмет; структура аналізованого предмета; дія (функція); вплив на предмет, який тлумачиться; локус. Сукупність домінуючий фасет формує «портрет» об'єктів дійсності. Частотність актуалізації тієї або іншої характеристики може бути зумовлена низкою причин, однією з яких є точка зору. Під точкою зору ми розуміємо культурний фактор, що зумовлює ставлення представників фольклорного колективу до реалії, позначеної в стереотипі. Точка зору визначає вибір актуалізованих ознак у цьому стереотипі. У загадці представлені, в основному, дві точки зору: описова й функціональна. Багато в чому це визначено специфікою досліджуваного жанру, що полягає в описі зовнішніх і функціональних властивостей реалій світу.

Функціональна точка зору заснована на описі функцій, дій об'єктів, внаслідок чого вона проявляється у зв'язку з актуалізацією в першу чергу фасети дія (функція). Так, у загадці про кулькову ручку: *Все століття пишу, а грамоти не знаю* актуалізована функціональна точка зору. У тексті використані лексичні одиниці зі значенням дії (пишу, не знаю), що маркують фасету дія (функція), яка переважає в цій загадці. Описова точка зору сприяє поданню стереотипного образу в аспекті зовнішніх, структурних та інших властивостей безвідносно до їхніх утилітарно-прагматичних характеристик.

Вивчення фасетної структури стереотипного образу припускає виявлення світомоделюючих основ жанру загадки. Виділення в стереотипах домінуючих точок зору сприяє створенню цілісної картини, що розкриває особливості реалізації образів у досліджуваному жанрі в традиційній і сучасній культурі. Нами було встановлено, що

світомоделюючі принципи в жанрі традиційної й сучасної загадки характеризуються стійкістю. Це підтверджує схожість набору фасет у поданні стереотипних образів.

Крім того, у роботі виявлено, що, незважаючи на наявність образу реалії в ядерній або периферійній сфері актуалізованих образів загадки, принципи світомоделювання в текстах цих тематичних груп характеризуються спільністю. Найчастіше актуалізованими фасетами виявилися: зовнішній вигляд, частини тлумачуваного предмета, дія (функція), локус. При цьому точки зору, що маркують динаміку соціокультурної ситуації, припускають деякі модифікації цих образів. Ключовим фактором у зміні точки зору є наявність прагматичних характеристик об'єкта, позначеного в стереотипному образі. Так, у групі загадок про рослинне життя фасетна структура стереотипних образів калини й гриба в традиційних і сучасних текстах представлена єдиним набором фасет. В образі калини були виділені фасети: зовнішній вигляд, частини тлумачуваного предмета, дія (функція), локус. В образі гриба: вид, частини тлумачуваного предмета, вплив на об'єкт, дію (функція), локус. У стереотипному поданні калини в традиційній і сучасній загадці найчастіше виявлені фасети зовнішній вигляд, а також частини тлумачуваного предмета із вказівкою на їхню дію (функцію). Фасета зовнішній вигляд актуалізована на вербальному рівні лексичними одиницями *гарна, червона*. Калина в традиційному й сучасному тексті загадки співвідноситься з жіночим початком.

У сучасних текстах співвідношення образу калини з образом дівчини будується на ув'язненні про її красу, безвинність. Внаслідок цього в таких загадках калина найчастіше називається красунею, дівчиною, павою: *У вінку зеленолистім, у червоному намисті видивляється у воду на свою хорошу вроду*. У традиційних і сучасних текстах фасета частини тлумачуваного предмета вербалізується за допомогою лексичних одиниць, прямо або метафорично номінованих елементів цього дерева: галуззя, листя (волосся, хустка, чоботи, шапочки, намисто, стрічки). Слід зазначити, що у традиційних текстах у стереотипному образі калини найбільш частотною виявилася фасета зовнішній вигляд, частини тлумачуваного предмета із вказівкою на їхню дію (функції), у сучасних – зовнішній вигляд. Це призводить до виділення описової й функціональної точок зору в традиційних загадках і описової – у сучасних, що зумовлено соціокультурними факторами.

У стереотипному образі гриба в традиційній і сучасній загадці найбільш часто представлені фасети зовнішній вигляд та частини тлумачуваного предмета. У текстах загадок гриб метафорично номінується за допомогою імен загальних: *малюта, дід, сестричка, пеньки*. Загальні назви в цих загадках вживаються зі зменшувальними суфіксами, актуалізуючи невеликий розмір гриба: *Стоїть хлопчик під пеньком, Накрив голову брильком (Гриб). Маленький, чепурненький, Крізь землю пройшов, Червону шапочку знайшов (Гриб)*, будучи підказкою при розгадуванні загадки. Вербалізація фасети частини тлумачуваного предмета, що часто актуалізується у цих загадках, здійснюється за допомогою лексем, які

позначають елементи гриба. При цьому його невеликі розміри в цьому випадку також виражені за допомогою зменшено-пестливих суфіксів, приєднаних до цих лексичних одиниць: *ніжка, капелюшок, шапочка та ін.* У стереотипному образі гриба, реалізованого в традиційній і сучасній загадці, виявлені єдині фасетні структури.

Збереження домінуючих за частотністю ознак фасет свідчить про актуалізацію в традиційних і сучасних загадках описової точки зору. «Порядок фасет є не вільним, а впливає із внутрішньої логіки поняття й тому схема дефініції є одночасно гіпотезою про когнітивну структуру поняття» [3, с. 93]. Загадки, присвячені природним явищам, виявляють найбільш повно подібність подання стереотипних образів у традиційній і сучасній культурах. Багато в чому це мотивовано відсутністю утилітарно-ціннісної значимості представлених об'єктів. У стереотипних образах павутини, бурульки актуалізовані такі фасети: зовнішній вигляд, спосіб виникнення, дія (функція), вплив на тлумачуваний предмет, локус. Зазначимо, що фасета зовнішній вигляд виявлена в образі павутини в традиційному і сучасному тексті найчастіше. У традиційних загадках павутина метафорично номінується ниткою, ситом, хатою, теплицею. У той час, як у сучасних текстах павутина наділяється іншими метафоричними номінаціями: *будинку, сітка*. Витіснення неактуальних образів значимими для сучасної культури є одним з найхарактерніших властивостей жанру загадки: *У будинку він своєму сидить і все муху сторожить*. У традиційних текстах павутина з'являється у вигляді житла павука, у якому він плете свої візерунки. У цих текстах актуалізовані міфологічні змісти, відповідно до яких павук зображується у вигляді старця, що плете нитки долі. У сучасному тексті павук зіставляється з людиною, що має певну професію: *ткачем, рибалкою, мисливцем*. Образ павутини співвідноситься з видом діяльності павука і називається нитками, тканиною. Внаслідок переваги в традиційних і сучасних загадках фасети зовнішній вигляд у стереотипному образі павутини домінує описова точка зору.

У стереотипному образі бурульки, реалізованому в традиційних і сучасних загадках, найбільш частотною також є фасета зовнішній вигляд. У текстах загадок бурулька наділяється метафоричними номінаціями, що актуалізують її конусоподібну або довгасту форму: *моркви́на, цвях. Біла морква зимою росте (Бурулька)*. Внаслідок найбільш частотної актуалізації фасети зовнішній вигляд у стереотипному образі бурульки в традиційних і сучасних текстах виявлена єдина описова точка зору. Слід зазначити, що у групі загадок про свійських тварин стереотипні образи кішки, собаки демонструють одночасно збереження фасетних структур і наявність певних перетворень.

Так, у традиційних і сучасних текстах у стереотипному образі собаки виявлені наступні фасети: зовнішній вигляд, частини тлумачуваного предмета, дія (функція), локус. У стереотипному образі кішки в традиційних загадках виявлений набір фасет: зовнішній вигляд, частини тлумачуваного предмета, дія (функція), локус. У сучасних текстах у цій фасетній структурі з'являється фасета характеристики свійської тварини. У сте-

реотипному образі кішки найбільш частотною в традиційній загадці стала фасета дія (функція), реалізована в текстах лексичними одиницями: ловити мишей, полювати, вартувати тощо. Традиційні тексти в описі даної тварини алегорично передають ситуацію полювання кішки на мишу. У подібних загадках використані метафоричні номінації *пані, царюця*, за допомогою яких актуалізується ознака важливого становища кішки в просторі будинку: *Сидить пані на припецьку, говорить по-німецьки*. Сучасні тексти значною мірою демонструють актуалізацію метафоричних номінацій господарка, хазяїн, що пов'язане зі знаходженням кішки в межах житла людини, де вона одержує статус домашнього вихованця. Поява нової фасети характеристики тварини в стереотипі кішки зумовлена включенням кішки в простір будинку, сім'ї. Ця фасета вербалізована в сучасних текстах лексичними одиницями, що позначають її характер: грайлива, ласкава, ніжна, хитра тощо. Отже, в образі цієї свійської тварини намітилися певні трансформації. Це виявляється в зміні частотності актуалізованих фасет, що призводить до модифікації точки зору. У традиційній загадці в стереотипному образі кішки переважає функціональна точка зору, у той час як у сучасних – описова. У традиційних і сучасних загадках у стереотипному образі собаки найбільш частотно стає фасета дія (функція). У тексті ці характеристики собаки актуалізовані лексичними одиницями: гавкати, не пускати, захищати, охороняти, гарчати, ричати тощо. Зазначені ознаки, виражені також і в метафоричних номінаціях замок, дзвінок, актуалізують функціональні особливості цієї тварини. Собака виконує захисні й охоронні функції стосовно хазяїна та його житла, перебуває біля межі будинку (на порозі, біля дверей). *Ні старому, ні молодому не дасть приступу до дому (Собака). Він ні брє, ні стриже, І корів не доїть, Лише двору стереже, Людям одяг кроїть (Собака).*

Як у традиційному, так і в сучасному тексті в стереотипному образі собаки актуалізований загальний набір фасет і єдина функціональна точка зору. У текстах традиційних і сучасних загадок, присвячених стереотипним образам побуту, домашнього життя, також виявлений загальний набір фасет: зовнішній вигляд, частини тлумачуваного предмета, дія (функція), локус. Було встановлено, що при спільності фасетних структур у традиційних і сучасних загадках цієї групи модифікація точки зору є закономірною.

Як причини такої зміни можна відзначити поліфункціональність образів у традиційній культурі й звуження їхньої функціональної ознаки в сучасності. Модифікація точки зору в сучасних текстах цієї групи також детермінована змінами умов життя, впровадженням у соціальну сферу сучасних технологій. Так, піч широко представлена в традиційній культурі, в умовах сучасності нерідко замінюється на електричну плиту або мікрохвильову піч. У стереотипному образі печі в традиційних загадках найчастіше актуалізована фасета зовнішній вигляд, частини тлумачуваного предмета. У традиційних текстах загадок пекти наділяється метафоричними номінаціями, що позначають людину: горбуля, тепличка, господарка. Зазначені номінації виражені іменника-

ми жіночого роду, що актуалізують образ жінки, наділеної високим статусом, владою. За допомогою цих образів у загадках постулюється ключове положення печі в будинку. Відносно номінації печі, використовуваної у загадках, відзначимо також часте уподібнення печі до людини, особливо літнього віку: дідусь, бабка, баба. Це пов'язане з однієї із символічних функцій традиційної печі, що полягає в здатності вміщати в собі душі померлих близьких людей, як правило, родичів. У традиційних загадках про піч найчастіше актуалізована фасета зовнішній вигляд і частини тлумачуваного предмета. У зовнішньому вигляді печі народна свідомість, як правило, відзначає її розмір і колір. Внаслідок цього в традиційних загадках досить часто піч метафорично номінується білою горою, білою печерою, хатою, скелею, велетнем тощо. У сучасних текстах стереотипний образ електроплити представлений у більшості випадків за допомогою фасети дія (функція). На відміну від української печі з її поліфункціональністю сучасна плита характеризується звуженням функціональної ознаки, що відбито на мовновому рівні у включенні в тексти дієслів однієї лексико-семантичної групи – «готування їжі»: жарити, варити, готувати, рум'янити тощо. Отже, у загадках фасетна структура стереотипного образу пекти представлена домінуванням фасети зовнішній вигляд.

Висновки і пропозиції. Отже, у традиційних загадках установлена описова точка зору. Багато в чому це мотивовано особливим ставленням носія традиційної культури до печі. Незважаючи на функціональні характеристики печі, ця реалія розглядається в першу чергу як носій особливих культурних цінностей. У той же час сучасні загадки про піч демонструють частотне виявлення фасети дія (функція), що визначає актуалізацію функціональної точки зору. У традиційних загадках стереотипний образ самовара найчастіше актуалізує фасети зовнішній вигляд, частини тлумачуваного предмета. Реалізація фасети зовнішній вигляд здійснюється на вербальному рівні лексичними одиницями: пузатий, великий, товстун. Все це сприяє реалізації зовнішньої ознаки самовара, що характеризується значними розмірами. Наділення реалії власним ім'ям свідчить про її близькість носію культури, що маркує її як приналежну до «свого» простору. *Я послужливий пузан, всіх охочих я вгощаю, то мовчу, як істукан, а то пісенку співаю. Стоїть на столі карапуз, На ньому – блискучий картуз. Шипить карапуз не від злості. Це так він запрошує в гості. Руки в боки, як начальник, раніше за всіх на стіл встає, сам собі плита і чайник. Сам заварить, сам налле (Самовар).* Зовнішні характеристики самовара, чайника в сучасних загадках представлені також за допомогою фасети частини тлумачуваного предмета. Елементами самовара стають черевце, ручка, носик, боки. *Одна ручка, та й та на спині.* У стереотипному образі чайника, представленого в сучасних текстах, найбільш частотно є фасета дія (функція). Ця фасета реалізується на вербальному рівні за допомогою лексичних одиниць: нагрівати, кип'ятити (воду), зігрівати (людей), збирати, скликати. *Наче паровоз гуде, Шумить, гуде і пар іде. Смачний заварює нам чай. Хто ж*

*він такий? Відгадай. На вогні щоденно спити,
Носом уві сні свистить (Чайник).*

Таким чином, у результаті проведених етапів експерименту наша гіпотеза підтвердилася. При спільності фасетної структури в сучасному тексті загадки спостерігаються відмінності в реалізації стереотипних образів. Підставою для включення ознаки стереотипного образу в текст є наявність актуального змісту для носіїв сучасної культури. За допомогою виявлення особливостей реалізації стереотипу нами була встановлена специфіка світомоделюючої функції, виконаної жанром загадки. У стереотипному образі реалії дійсності жанр визначає деякі його ознаки як істотні.

Внаслідок актуалізації єдиного набору фасет у традиційній і сучасній загадці основи світомоделювання характеризуються стабільністю. У той же час частотність виявлення тих або інших фасет свідчить про деякі модифікації стереотипних образів, що зумовлено позамовними чинниками. Основними причинами зміни ознак

стереотипних образів виступають зміни, що відбуваються в культурно-громадському житті, а також характеристика об'єкта. Під час трьох проведених етапів експерименту було встановлено, що у свідомості інформантів актуалізована когнітивна модель жанру. Внаслідок цього спостерігається репрезентація єдиного набору фасет, що реалізує ознаки стереотипних образів на підставі їхньої актуальності для носіїв культури.

Отже, у результаті проведеного дослідження було встановлено, що жанр загадки має світомоделюючу функцію у фольклорному дискурсі. Вона полягає в актуалізації в основному зовнішніх, структурних, функціональних, діючих і локусних сторін у стереотипному образі реалії дійсності. У традиційних і сучасних загадках світомоделюючі принципи характеризуються стійкістю. Виявлені особливості в жанрі загадки не вичерпують усієї своєрідності потенціалу світомоделювання в досліджуваному жанрі і становлять перспективу для дослідження.

Список літератури:

1. Берегова О.А. Загадка крізь призму сучасного мовознавства / О.А. Берегова // Молодий вчений. – 2016 р. – № 3 (30). – С. 519-522.
2. Митрофанова В.В. Русские народные загадки / В.В. Митрофанова. – Л.: Наука. Ленингр. отд-ние, 1978. – 180 с.
3. Языковой образ мира: очерки по этнолингвистике: [перевод с польского] / Ежи Бартминьский; [вступительная статья С.М. Толстой]. – Москва: Индрик, 2005. – 527 с.

Гаценко І.А.

Черниговский национальный технологический университет

ЯЗЫКОВАЯ КАРТИНА МИРА В ЖАНРЕ ЗАГАДКИ

Аннотация

Основная задача жанра загадки заключается в ознакомлении носителя народной культуры с категориальной фольклорной системой. В статье проанализированы и предоставлены результаты исследования миромоделирующего потенциала жанра загадки. Представление объектов с перечнем их прагматических признаков, а также внешних характеристик является одной из особенностей моделирования действительности в исследуемом жанре.

Ключевые слова: загадка, прагматика, фольклорный дискурс, лингвокультурология, миромоделирование.

Gatsenko I.A.

Chernihiv National University of Technology

LINGUISTIC WORLD IN THE GENRE PUZZLE

Summary

The main task of the puzzle genre is to familiarize the media of popular culture with folk categorical system. The article in analyzing and providing results of the study building puzzle genre. Representation of objects with a list of pragmatic features, as well as external characteristics is one of the features of reality simulation genre investigated.

Keywords: riddle, pragmatics, discourse of folklore, cultural linguistics.